

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7Tos/117/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7622010692
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2023:7622010692.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovej a JUDr. Miroslava Baňackého, PhD., na neverejnom zasadnutí konanom dňa 5. januára 2023, v trestnej veci P. Q., obvineného pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods.1 písm. a) Tr.zák., o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Okresného súdu Spišská Nová Ves sp.zn. 6T/101/2022 zo dňa 6.12.2022 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods.1 písm.c) Tr.por. z a m i e t a sťažnosť obvineného P. Q..

Podľa § 82 ods.1 písm. a), e), f), ods.4 Tr.por. súd nenahrádza väzbu uložením obmedzení v spojení s uložením povinnosti podrobiť sa ich kontrole technickými prostriedkami.

odôvodnenie:

Okresný súd Spišská Nová Ves uznesením sp.zn. 6T/101/2022 zo dňa 6.12.2022 podľa § 238 ods. 4 Tr.por., § 79 ods. 2, 3 Tr.por., § 72 ods. 1 písm. b), písm. e) Tr.por. s použitím § 76 ods. 3 Tr.por. zamietol žiadosť obvineného P. Q. o prepustenie z väzby na slobodu a ponechal ho naďalej vo väzbe pri existencii väzobných dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a), písm. c) Tr.por.

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr.por. nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným.

Proti tomuto uzneseniu, po jeho vyhlásení, odôvodnení a po poučení o možnosti podať opravný prostriedok obvinený do zápisnice o výsluchu podal sťažnosť. V písomných dôvodoch sťažnosti prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že okresný súd pochybil, pokiaľ ho naďalej ponechal vo väzbe argumentujúc, že aj naďalej existujú dôvody tzv. útekovej a preventívnej väzby.

S týmto názorom okresného súdu sa nemôže v žiadnom prípade stotožniť, nakoľko dôvodnosť útekovej väzby naďalej zakladá na úradných záznamoch, ktoré majú preukazovať nemožnosť zistiť a ustáliť jeho pobyt. Navyše počas výsluchu dňa 24.06.2022 súdu ozrejmil, kde sa v rozhodnej dobe nachádzal a pri rozhodovaní o jeho vzatí do väzby predložil súdu čestné vyhlásenie matky, že v prípade ponechania na slobode sa môže zdržiavať u nej, a to na konkrétnej adrese.

Napokon k jeho zadržaniu došlo dňa 22.06.2022 v spoločnosti jeho matky v potravinách vo vzdialenosti 50 m od jej rodinného domu, čo len potvrdzuje, že má možnosť zdržiavať sa na známej adrese pobytu, kde je od 24.11.2022 prihlásený k trvalému pobytu, a to na adrese A. XXX/XXB, XXX XX A. - K., no súd túto skutočnosť nepovažoval za takú, ktorá by vyvrátila obavu o tom, že obvinený sa nebude ukrývať alebo ujde, aby sa tak vyhol trestnému stíhaniu.

Od 24.11.2022 je prihlásený na adrese trvalého pobytu, kde má spoločný trvalý pobyt so svojou zákonnou manželkou A. Q., s ktorou majú spolu maloleté deti. Pokiaľ v minulosti mal mimomanželský

vzťah s inou osobou, tomu je už koniec, oľutoval to a so svojou manželkou je v pravidelnom kontakte v rámci možnosti podmienok ústavu na výkon väzby. Manželka mu jeho mimomanželský vzťah odpustila, čoho dôkazom je to, že mu udelila súhlas s jeho trvalým pobytom na spoločnej adrese.

Na podklade vyššie uvedeného je preto názoru, že vôľu manželov žiť v spoločnej domácnosti, navyše ak z manželstva pochádzajú spoločné maloleté deti, nie je možné označiť ako niečo účelové, tak ako to činí v napadnutom uznesení okresný súd.

Pokiaľ okresný súd videl existenciu väzobného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. v tom, že mal hlásený pobyt iba na adrese H. - L. okres Košice II, teda bez uvedenia presnej adresy, ako bezdomovec, no potom, čo došlo k zmene okolností, preto táto argumentácia súdu už neobstojí, sud sa v napadnutom uznesení obmedzil iba na konštatovanie, že ide o účelovosť v snahe dosiahnuť prepustenie z väzby na slobodu.

Okresný súd obavu z možného pokračovania v trestnej činnosti obvineného založil na základe toho, že dôvody, pre ktoré bol na začiatku trestného stíhania vzatý do väzby, a to za takmer sedem mesiacov jej trvania nezaknili a ani sa nezmenili. Svoju obavu súd nijako konkrétne nešpecifikoval, obmedzil sa na všeobecné a stručné tvrdenia týkajúce sa charakteru trestnej činnosti a predovšetkým jeho minulosti s poukazom na odpis registra trestov.

Skutočnosti, ktorými prvostupňový súd zdôvodnil svoje uznesenie, argumentujúc o existencii obavy z možného pokračovania v trestnej činnosti, podľa jeho názoru v žiadnom prípade nemôžu predstavovať logické a relevantné zdôvodnenie tejto obavy. Nebezpečenstvo z pokračovania v trestnej činnosti musí byť tak naliehavé a aktuálne, že v záujme ochrany spoločnosti je potrebné obvineného izolovať. Pokiaľ takýto dôvod väzby bol ustálený na začiatku trestného stíhania, neznamená to, že tento dôvod tu musí nevyhnutne pretrvávajúť počas celej doby trestného konania. Je logické a prirodzené, že časom dochádza k zoslabovaniu dôvodu na ďalšie trvanie väzby obvineného. V opačnom prípade, teda v zmysle argumentácie súdu uvedenej v napadnutom uznesení, osoba obvineného môže byť takto bez ďalšieho ponechaná vo väzbe po celú dobu uvedenú v § 76 ods. 6 písm. b/ Tr. por.

Obvinený ďalej poukázal, že väzba ako výnimočné opatrenie predstavuje jeden z najzávažnejších zásahov do základných ľudských práv a slobôd, ku ktorému dochádza v čase, kedy o vine obvineného nie je ešte právoplatne rozhodnuté, čím obmedzenie osobnej slobody zároveň naráža na princíp prezumpcie neviny, čo má na obvineného i jeho blízke osoby závažný citeľný dopad, a preto je takéto pozbavenie osobnej slobody prípustné iba tam, kde je to absolútne nevyhnutné a v súlade so zásadou proporcionality, primeranosti, fakultatívnosti a subsidiarity.

V každej fáze trestného stíhania je potrebné pristupovať k preskúmvaniu trvania väzobných dôvodov z hľadiska zásady primeranosti a zdržanlivosti a najmä z hľadiska, či je väzobné riešenie vhodné s ohľadom na vykonané dôkazy a či tieto vykonané dôkazy naďalej nasvedčujú dôvodným obavám, pre ktoré by mal byť obvinený ponechaný vo väzbe.

Podľa jeho názoru ďalšie trvanie väzobného stíhania nie je odôvodnené inými vykonanými dôkazmi a doposiaľ vykonané dôkazy nasvedčujú možnosti stíhania na slobode. Na podporu tohto názoru poukázal aj na judikatúru Ústavného súdu, ktorá neustále zdôrazňuje, že každé pozbavenie slobody musí byť „zákonné“, t.j. musí byť vykonané v „súlade s konaním ustanoveným zákonom“, a okrem toho každé opatrenie ktorým je jednotliviec pozbavený slobody, musí byť zlučiteľné s účelom čl. 17 Ústavy, ktorým je ochrana jednotlivca proti svojvôli (I. ÚS 165/02, II. ÚS 55/98, I. ÚS 177/03, III. ÚS 7/00, I. ÚS 115/07).

V zmysle vyššie uvádzaných okolností preto obvinený navrhol, aby nadriadený krajský súd vyhovel jeho sťažnosti, zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a aby ho prepustil na slobodu, resp. alternatívne navrhol, aby väzba bola nahradená podľa ustanovenia § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. dohľadom probačného a mediačného úradníka nad osobou obvineného a podľa § 80 ods. 2 Tr. por. s poukazom na § 82 ods. 1 písm. a/, písm. e/, písm. f/ Tr. por. uložením: obmedzenia spočívajúceho v zákaze vycestovania do zahraničia - obmedzenia spočívajúceho v zákaze vzdaľovať sa z miesta pobytu na adrese A. XXX/XXB, XXX XX A. - K., okrem účasti na nariadených úkonoch orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu alebo so súhlasom súdu alebo príslušného probačného a mediačného úradníka a zabezpečenia základných životných potrieb, lekárov a hľadania zamestnania v každý pracovný deň od 06:40 hod.

do 15:50 hod. a od 17:00 hod. do 18:30 hod.; ako aj povinnosti spočívajúcej dostaviť sa v lehotách stanovených príslušným probačným a mediačným úradníkom, najmenej jedenkrát za dva mesiace, k príslušnému probačnému a mediačnému úradníkovi a dodržiavať jeho pokyny povinnosti a odovzdať cestovný pas do 24 hodín probačnému a mediačnému úradníkovi. Navyše podľa ustanovenia § 82 ods. 4 Tr. por. nariadiť kontrolu vyššie uložených obmedzení a povinností technickými prostriedkami podľa zák.č. 78/2015 Z.z. o kontrole výkonu niektorých rozhodnutí technickými prostriedkami a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a súčasne sa obžalovanému uloží povinnosť podrobiť sa kontrole technickým prostriedkom.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods.1 Tr. por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce výrokom napadnutého uznesenia a po zvážení všetkých okolností významných pre rozhodnutie dospel k záveru, že sťažnosť obvineného nie je dôvodná.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania mu predchádzajúceho nadriadený krajský súd nezistil žiadne pochybenie v rozhodnutí okresného súdu, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté uznesenie ako nezákonné zrušiť, resp. zmeniť, ako sa toho domáhal v dôvodoch sťažností obvinený.

Osobná sloboda obvineného bola obmedzená z dôvodov tzv. úekovej a preventívnej väzby a na tomto rozhodnutí ohľadne dôvodnosti obmedzenia osobnej slobody nič nezmenilo ani jej trvanie, a to viac ako šesť mesiacov, nakoľko na podklade výsledkov doposiaľ vykonaného dokazovania ani nadriadený krajský súd nemá žiadne pochybnosti o dôvodnosti trestného stíhania obvineného pre zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. e/ Tr. zák., a to na skutkovom základe, že dňa 07.mája 2022 v nočných hodinách v Spišskej Novej Vsi na presne nezistenej adrese, nezisteným spôsobom bez príslušného povolenia a oprávnenia si zadovážil krátku strelnú palnú samočinnú zbraň - samopal chorvátskej výroby zn. M., model XXXX, kaliber X mm J.-X. XxXX bez výrobného čísla s tlmičom hluku výstrelu v tvare valca o dĺžke 26,3 cm a priemere 4,2 cm bez identifikačných údajov, ktorú následne neoprávnene prechovával v Košiciach na bližšie nezistených miestach a inde do dňa 16.mája 2022, kedy ju v čase okolo 16:00 hod. v obci Q., okres N. J. I., na ulici E. č. XX v priestoroch rodinného domu po predchádzajúcej dohode odpredal za sumu 1.500,-€ Y. P., pričom strelnú zbraň si zadovážil a prechovával, hoci nemal od príslušných orgánov povolenie na jej držbu a prechovávanie.

Konanie, z ktorého je obvinený dôvodne podozrivý už samotným zákonodarcom je právne kvalifikované ako zločin, teda ako závažnejšie protiprávne konanie, za ktorý v prípade uznania viny hrozí páchatelovi uloženie trestu odňatia slobody v rozpätí tri až osem rokov. Navyše je nepochybné, že obvinený v minulosti už bol trestne stíhaný a odsúdený, a to prvýkrát pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák. za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní šesťnásť mesiacov, skúšobná doba uplynula dňa 01.10.2019 s tým, že sa na jeho osobu hľadí, akoby nebol odsúdený.

Napriek tomu obvinený krátko potom, čo sa v predchádzajúcej trestnej veci osvedčil, bol znova uznaný za vinného z prečinu ublíženia na zdraví a výtržníctva podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a § 364 ods. 1 písm. a, 2 písm. b, d, Tr. zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 7 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, trest vykonal dňa 12.05.2020.

Ani predchádzajúce odsúdenia a výkon uložených trestov zjavne nemali na obvineného dostatočný výchovný vplyv, o čom svedčí ďalšie odsúdenie obvineného, a to rozsudkom Okresného súdu Košice I sp. zn. 10Tk/1/2015 zo dňa 6.8.2021 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 4To/85/2021 zo dňa 9.2.2022, ktorým bol uznaný za vinného zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. a), b) Tr. zák. a iné, ktorým mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní troch rokov, ktorého výkon mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov s probačným dohľadom do 10.02.2025. Teraz žalovaného skutku, z ktorého spáchania je dôvodne podozrivý, sa mal dopustiť v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a ani uloženie probačného dohľadu mu nezabránilo a ani neodradilo od spáchania skutku.

Neobstojí preto argumentácia obvineného, že vzhľadom na odstup času, čo došlo k obmedzeniu jeho osobnej slobody, neobstojí ďalšie trvanie väzby z dôvodov tzv. preventívnej väzby. Práve naopak aj

nadriadený krajský súd je rovnako toho názoru, že osoba obvineného, jeho kriminálna minulosť v celom rozsahu odôvodňujú ďalšie trvanie preventívnej väzby, a to bez možnosti jej nahradenia inštitútmi, ako sa toho domáha obvinený v dôvodoch sťažnosti. Z doposiaľ vykonaného dokazovania je zrejmé, že ani aplikácia dobrodenia zákona uložením trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu vrátane uloženia probačného dohľadu, neodradila obvineného od konania, z ktorého spáchania je dôvodne podozrivý, ktoré nie je možné považovať za menej nebezpečné, O náchylnosti k protiprávnemu konaniu obvineného svedčí aj odpis záznamov o jeho priestupkoch a navyše o aktivitách obvineného pri zachovaní zásady prezumpcie neviny svedčí lustrácia v záznamoch GP, z ktorej je zistiteľné, že voči obvinenému bolo dňa 08.08.2022 vznesené ďalšie obvinenie pre skutok podľa § 194 ods. 1,2 a) , § 212 ods. 1 písm.a), g) Tr. zák. a vyšetrovanie je vedené Okresnou prokuratúrou Spišská Nová Ves sp. zn. 1Pv 47/2022/8810.

Nadriadený krajský súd poukazujúc na vyššie uvedené preto dospel k rovnakému záveru ako okresný súd, že aj po podaní obžaloby na obvineného existujú skutočnosti, tak ako sú uvedené, a ktoré odôvodňujú dôvod tzv. preventívnej väzby.

K argumentom obvineného, že okolnosti za ktorých došlo k obmedzeniu jeho osobnej slobody v počiatočnom štádiu trestného konania, a to z dôvodov tzv. útekovej väzby, nadriadený krajský súd považuje za nutné uviesť, že ani adresa trvalého pobytu, vrátane pobytu na tejto adrese maloletých detí a manželky, sama o sebe nemôže znamenať tak závažnú skutočnosť, aby v prípade prepustenia obvineného na slobodu, tento sa znova skrýval na neznámom mieste a tak sa vyhýbal úkonom trestného konania, v čom mu logicky nijakým spôsobom nemôžu zabrániť ani prípadné uložené obmedzenia, nakoľko obvinený napriek uloženiu probačného dohľadu sa dopustil konania, z ktorého spáchania je dôvodne podozrivý.

Nadriadený krajský súd v podrobnostiach poukazuje na argumentáciu okresného súdu, ktorú si v celom rozsahu ako vecne správnu osvojuje a ničím viac nedopĺňa.

Záverom nadriadený krajský súd považuje za nutné uviesť, že obvineným navrhované vykonanie neverejného zasadnutia postupom podľa § 304 ods. 2 Tr. por., že v teraz posudzovanom prípade predseda senátu nadriadeného súdu nezistil žiadne také skutočnosti, pre ktoré by bolo potrebné, resp. nevyhnutné, aby bolo možné vo veci zákonne rozhodnúť, postupovať vykonaním neverejného zasadnutia za účasti strán trestného konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.